



Diari Oficial

del

Consell General

Núm. 1/2012 – 13 pàgines

Sessió ordinària del dia 1 de març del 2012

El dia 1 de març del 2012, dijous, es reuneix a la Casa de la Vall el M. I. Consell General, en sessió ordinària convocada d'acord amb allò que estableix el Reglament de l'Assemblea i amb l'ordre del dia que figura en el Butlletí del Consell General núm. 9/2012, que és el següent:

1. Informe de la Comissió Permanent sobre els afers tractats fora període de sessions.

2. Examen i votació del Projecte de Llei de modificació de la tarifa general de taxes sobre el consum.

3. Examen i votació de l'esmena a la totalitat formulada pel M. I. Sr. Jaume Bartumeu Cassany, president del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, al Projecte de Llei de mesures de contenció de la despesa pública en matèria de personal.

Un cop oberta la sessió, sota la presidència dels M. I. Srs. Vicenç Mateu Zamora i Mònica Bonell Tuset, Síndic General i Subsíndica General, respectivament, s'ha procedit a comprovar la presència dels membres, que ha quedat registrada d'acord amb la relació següent:

M. I. Sra. Olga Adellach Coma
M. I. Sr. Miquel Aleix Areny
M. I. Sr. Pere Altimir Pintat
M. I. Sr. Daniel Armengol Bosch
M. I. Sr. Gerard Barcia Duedra
M. I. Sr. Josep Anton Bardina Pau
M. I. Sr. Ladislau Baró Solà
M. I. Sr. Jaume Bartumeu Cassany
M. I. Sra. Roser Bastida Areny
M. I. Sra. Mònica Bonell Tuset
M. I. Sra. Sílvia Eloisa Bonet Perot
M. I. Sra. Sílvia Calvó Armengol
M. I. Sr. Carles Enseñat Reig

M. I. Sra. Sofia Garrallà Tomàs
M. I. Sra. Olga Gelabert Fàbrega
M. I. Sra. Rosa Gili Casals
M. I. Sra. Mariona González Reolit
M. I. Sra. Celine Mandicó Garcia
M. I. Sra. Meritxell Mateu Pi
M. I. Sr. Vicenç Mateu Zamora
M. I. Sr. Xavier Montané Atero.
M. I. Sr. Pere Obiols Mogio
M. I. Sra. Patrícia Riberaygua Marme
M. I. Sr. David Rios Rius
M. I. Sra. Sílvia Riva González
M. I. Sr. Martí Salvans Abetlla
M. I. Sra. Meritxell Verdú Marquilló

El M. I. Sr. Síndic General ha excusat l'absència del M. I. Sr. Aleix Varela González.

També hi és present el M. I. Sr. Antoni Martí Petit, Cap de Govern, acompanyat dels M. I. Sr. Jordi Cinca Mateos, Ministre de Finances i Funció Pública; Jordi Alcobé Font, Ministre d'Economia i Territori; Gilbert Saboya Sunyé, Ministre d'Afers Exteriors; Marc Vila Amigó, Ministre de Justícia i Interior; Cristina Rodríguez Galan, Ministra de Salut i Benestar; Roser Suñé Pascuet, Ministra d'Educació i Joventut; Francesc Camp Torres, Ministre de Turisme i Medi Ambient i Albert Esteve García, Ministre de Cultura.

Assisteix també a la sessió el Sr. Josep Hinojosa Besolí, secretari general del Consell General.

(El M. I. Sr. Carles Enseñat Reig, secretari de la Sindicatura, llegeix l'ordre del dia)

(Són les 16.00 h)

El Sr. síndic general:

Bé, passem doncs al primer dels punts de l'ordre del dia.

1. Informe de la Comissió Permanent sobre els afers tractats fora del període de sessions.

Llegeix l'informe de la Comissió Permanent el Sr. Carles Enseñat Reig, secretari de torn de la Sindicatura.

El Sr. Carles Enseñat:

Gràcies Sr. síndic.

Informe de la Comissió Permanent corresponent al període comprés entre l'1 de gener i el 29 de febrer del 2012

La Comissió Permanent, d'acord amb el que disposa l'article 37.6 del Reglament del Consell General, té l'honor de donar compte al Ple del Consell General dels afers tractats i de les decisions adoptades en el període comprés entre els mesos de gener i febrer del 2012.

Durant aquest període, la Comissió Permanent s'ha reunit els dies 10 i 16 de gener, i els dies 2 i 28 de febrer.

En el decurs de la primera reunió, la Comissió Permanent es va reunir per preparar els treballs corresponents al període fora de sessions dels mesos de gener i febrer. Durant aquella mateixa reunió també es van revisar les possibles incompatibilitats del M. I. Sr. Pere Obiols, segons estableix l'article 37.2 del Reglament del Consell General.

Durant la segona reunió, la Comissió Permanent va examinar i acordar l'autorització de la celebració d'una sessió extraordinària de la Comissió Legislativa d'Economia per a la compareixença pública, a iniciativa pròpia, del M. I. Sr. Jordi Alcobé Font, ministre d'Economia i Territori, per exposar el nou model econòmic.

En el decurs de la tercera reunió, la Comissió Permanent va acordar l'autorització de la celebració d'una sessió extraordinària de la Comissió Legislativa d'Educació, Recerca, Cultura i Esports per a la celebració dels treballs de la desena edició del Consell General dels Joves.

Darrerament, la Comissió Permanent, es va reunir, novament, el dia 28 de febrer, per donar per finalitzats els treballs de la Comissió Permanent i aprovar el present informe.

En aquests termes queda redactat l'informe que la Comissió Permanent eleva al Ple del Consell General.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Bé, moltes gràcies.

Passem doncs, al segon punt de l'ordre del dia.

2. Examen i votació del Projecte de llei de modificació de la tarifa general de taxes sobre el consum.

El Projecte de llei fou publicat en el Butlletí núm. 1/2012 del 10 de gener i no s'ha formulat cap esmena.

Alguna intervenció per part de Govern?

Sr. Jordi Cinca.

El Sr. Jordi Cinca:

Gràcies Sr. síndic.

Molt ràpidament, Molt Il·lustres Senyors, per justificar el Projecte de llei de modificació de la tarifa de taxes sobre el consum. Una modificació centrada en tres productes molt concrets: Cigarrets tant de tabac ros com negre, picadura i tabac espallat ros utilitzat per a la fabricació de cigarrets, tabac per a pipa i per a caragolar. I que obeeix a la voluntat de mantenir estable el diferencial entre els preus de venda al públic d'Andorra i els que es practiquen a Espanya i França.

Un diferencial que ha de conjugar dos objectius: d'una banda, que els establiments d'Andorra que comercialitzen aquests productes puguin oferir un preu atractiu i competitiu als seus clients; i d'una altra part, que aquest diferencial no sigui excessiu i acabi sent un incentiu pel tràfic il·lícit i les xarxes de contraban organitzat.

Dos objectius imprescindibles i amb els quals el Govern d'Andorra vol refermar el seu compromís.

Si analitzem els increments proposats veurem que tots ells es mouen al voltant del 10% sobre les taxes avui vigents. El previsible i diria també el desitjable, és que aquest augment tingui una repercussió en els preus de venda al públic del paquet que situï el diferencial amb Espanya al voltant del 35%. Un diferencial que s'adiu amb la voluntat d'assegurar una oferta atractiva per als clients dels establiments andorrans.

No podem oblidar que el comerç, en general, continua sent un element clau en l'economia i l'atractiu d'Andorra, i el pes específic que té es tradueix en la seva aportació a les arques de l'Estat mitjançant els impostos indirectes, impostos especials i taxes. Quan baixem al detall d'aquests

ingressos veiem que el pes del tabac representa un percentatge molt elevat, concretament l'any 2011 al voltant del 25% de la recaptació en imposició indirecta.

Per tant, no seria raonable parlar de l'increment de les taxes sobre el tabac i no reconèixer que aquestes són molt importants pel país, i destacar que si s'aprova aquest projecte de llei tindrà un impacte en els ingressos de l'Estat al voltant dels 9 milions d'euros.

Però els hi deia que la política de mantenir estable el diferencial de preus i la venda al públic... entre la venda al públic a Andorra, Espanya i França també vol evitar tràfic il·lícit. Un problema que en el passat va posar en entredit les relacions d'Andorra amb els seus veïns, i de retruc va malmetre la imatge del nostre país. Uns episodis que no volem que es tornin a repetir. Per tant, cal estar molt atents a l'evolució dels preus i cal ser ràpid en la seva reacció.

En aquest sentit, aquest projecte de llei també ens serveix per anunciar la voluntat de fer increments més moderats, però més freqüents de manera que el mercat els absorbeixi de manera més compassada.

És doncs en base a tots aquests arguments, que els hi demanem avui Molt Il·lustres Senyories, que aprovin aquest Projecte de llei de modificació de la tarifa de taxes sobre el consum que els sotmetem a la seva consideració.

Moltes gràcies.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Intervenien per part dels grups parlamentaris...

Pel Grup Parlamentari Socialdemòcrata, Sr. David Rios.

Pot intervenir des de la tribuna o des del seu escó, si vol.

El Sr. David Rios:

Gràcies Sr. síndic.

Abans de procedir a manifestar el nostre sentit de vot, el Grup Parlamentari Socialdemòcrata vol fer constar el nostre enuig a la manera de treballar del Govern de DA, el govern que en diuen dels millors.

El dia 30 de desembre del 2011 el Govern de DA va entrar a Sindicatura el Projecte de llei de modificació de la tarifa general de taxes sobre el consum, aprovat el 14 de desembre. Queda clar que una vegada més aquest Govern va a pas de tortuga, no s'entén que s'estigui 16 dies per fer els 50 metres que van de l'Edifici Administratiu a la nova seu del Consell General.

Després d'aquesta primera constatació, si em permeten, em pararé a analitzar la memòria econòmica que anava acompanyant aquest projecte de llei.

La memòria, signada el 14 de desembre per delegació, per una persona sense identificar, xifra la quantitat prevista de la recaptació, una vegada aplicat l'increment, de 134.000.000€. Recordin aquestes tres dades, 14 de desembre, signatura per delegació i 134.000.000€.

Al cap d'uns dies, es va publicar a la premsa la notícia que Govern pretenia recaptar aquests 134.000.000€ en concepte de taxes al tabac tal com s'anunciava a la memòria. Quan el Govern va llegir la notícia, es va adonar que hi havia un error en els càlculs i es va excusar. Va rectificar el 10 de gener lliurant una nova memòria econòmica.

Fins aquí cap problema, rectificar és de savis. Hem de reconèixer que tothom es pot equivocar i s'ha de valorar la iniciativa d'esmenar els errors.

A la nova memòria, la quantitat prevista recaptada es xifra sobre els 102.000.000€, gairebé 32.000.000€ de diferència amb la memòria inicial. Però vet aquí que el 31 d'octubre el Govern lliurava el projecte de pressupost del 2012 que es va aprovar, el 29 de desembre. En aquest pressupost, les previsions d'ingressos sobre aquesta mateixa taxa són de 74.440.000€, 28.000.000€ menys que el que ha calculat Govern un mes després.

Cada vegada que Govern ha de fer un càlcul li surt una xifra diferent, amb l'agregant que la desviació pot arribar al 50%. Per tant, la segona constatació és que el Govern de DA és incapaç de quadrar els números.

A banda de les xifres dansaires, quan analitzem més acuradament tota la documentació detectem altres aspectes altament preocupants.

La data de la segona memòria econòmica, la que corregeix la primera, és del 14 de desembre, curiosament la mateixa data que la memòria inicial i la mateixa data que l'acord de Govern.

I malauradament aquí no acaba el drama. La segona memòria econòmica està signada per la directora de Duanes mentre que recordem que la primera hi havia una signatura sense identificar per delegació.

Per tant, segons la documentació que disposem, el 14 de desembre es va fer una memòria econòmica signada per una persona sense identificar, el mateix dia es va fer una segona memòria econòmica corregint la primera signada, però aquesta vegada per la directora de Finances, i finalment, el mateix 14 de desembre el Govern va aprovar el Projecte de llei. Pensem que és massa feina per un sol dia.

Només puc qualificar de desastre tot aquest enrenou. La tercera i darrera constatació és que el Govern de DA és molt poc seriós i despreocupat sobre quina ha de ser la seva relació amb el Consell General.

El que avui denuncio davant d'aquesta Cambra és una de les moltes demostracions de la manera de treballar del Govern de DA, marcada per la improvisació constant, el discurs de la por i la inactivitat.

Mai a la història democràtica d'aquest país hi havia hagut tants economistes en llocs de responsabilitat a Govern. A canvi d'això, sumem i sumem errors de càlculs i omissions de dades en l'obligació que tenen de presentar la documentació al Consell General. El Govern dels millors no només s'ho han de dir vostès mateixos sinó que ho han de demostrar.

Aprofitaria l'ocasió, si m'ho permeten per demanar als consellers del Grup Parlamentari Demòcrata, que tots siguem més exigents amb el Govern sobre les necessitats d'informació que requerim per fer la feina que el poble andorrà ens ha atorgat. El Grup Parlamentari Demòcrata ho té molt més fàcil per demanar a Govern seriositat sobre aquest tema.

No podem admetre que el Govern tracti la institució del Consell General de la manera que l'està tractant. El fet de disposar de la majoria de consellers que els donen suport no els dona dret a no respectar les mínimes obligacions que tenen. No podem admetre que els consellers generals estiguem obligats a fer la nostra feina de qualsevol manera, amb la poca, incorrecta informació que ens lliura Govern, i moltes vegades inexistent.

Pot semblar que aquesta reclamació és una batalla política més. Res més lluny. El futur del país depèn que les diferents institucions treballin com els engranatges d'un rellotge. La manera de governar que tan van anunciar durant la campanya ja l'estem coneixent i patint, i demanaria que es corregís. Les lleis no les aprova Govern, les aprovem i discutim els parlamentaris i per pronunciar-nos necessitem que Govern faci la seva feina amb el màxim de rigor, seriositat i sentit d'estat.

Dit això, anuncio que el Grup Parlamentari Socialdemòcrata votarà a favor del Projecte de Llei de modificació de la tarifa general de taxes sobre el consum.

Votarà a favor perquè el Grup Parlamentari comparteix la voluntat política de Govern d'augmentar les taxes que graven els productes del tabac. Compartim que aquesta modificació és doblement beneficiosa:

Per una banda, proporcionarà un augment dels ingressos de l'Estat per la via de les taxes sobre

aquests productes i, per l'altra, permetrà lluitar contra el tràfic il·lícit incentivat per l'existència d'un gran diferencial de preus dels productes del tabac als països veïns.

La revisió de les taxes que es proposa permet mantenir encara un diferencial raonable fet que de ben segur no afectarà negativament les vendes actuals dels productes de tabac.

Gràcies Sr. síndic

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Intervé pel Grup Parlamentari Demòcrata, la Sra. Meritxell Mateu.

La Sra. Meritxell Mateu:

Gràcies Sr. síndic.

El Grup Parlamentari Demòcrata ha examinat amb interès el Projecte de Llei de modificació de la tarifa general de taxes sobre el consum, presentada pel Govern el 30 de desembre del 2011, i publicada per la Sindicatura el 10 de gener del 2012.

Es ben sabuda la ferma voluntat del Principat, de mantenir un diferencial de preus raonable amb els països veïns, complint tots els compromisos contrets i combatent, com no pot ser d'una altra manera, tota temptació d'atraure tràfics il·lícits de mercaderies sensibles. En aquest sentit, aquesta modificació, intervé en la línia de les que ja es van aprovar per aquesta Cambra el 2008, el 2010 o tot just fa un any, el 2011.

Hem sentit i auguro que seguirem sentint incansables crítiques al Govern pel fet que suposadament vol reduir el dèficit pressupostari únicament a cops de retallades, però avui, amb aquest text, tenim una mostra del contrari.

N'hi hagut d'altres, tot i que no han estat mesures legislatives com les rebaixes dels lloguers de l'Administració o l'esforç de l'eficiència en la gestió de les entitats públiques o parapúbliques.

Ara per ara, però, el que ens ocupa és l'examen d'un text legislatiu que té com una de les fites un augment considerable dels ingressos. Així, volem assenyalar que amb aquesta modificació de tarifes s'asseguren uns ingressos suplementaris, com ha dit el ministre, de quasi 9 milions d'euros tot i mantenint un atractiu comercial sobre aquests productes. I aquest fet, pels temps que corren, no es gens menyspreable.

Per l'exposat, d'acord amb la dinàmica mantinguda pels diferents governs per establir ajustaments de preus en relació a les fluctuacions existents fora de

les nostres fronteres, el Grup Parlamentari Demòcrata donarà suport a aquest Projecte de llei.

Gràcies Sr. síndic

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Bé, si no hi ha cap altra intervenció...

Sr. Jordi Cinca...

El Sr. Jordi Cinca:

Gràcies Sr. síndic.

Només molt breument, en primer lloc agrair els grups parlamentaris, i en aquest cas després del discurs que han fet, molt especialment, el Grup Socialdemòcrata, que malgrat tot doni suport al Projecte de llei.

I només fer-li dues referències.

Efectivament la memòria estava malament. La primera memòria enviada estava malament, no em costa gens reconèixer-ho. És un error, un error del que li faig saber que me'n faig absolutament responsable. En el Grup Parlamentari Demòcrata i amb més intenció encara en el Govern no tenim per costum traslladar les responsabilitats als funcionaris que intenten fer la feina el millor possible. I per tant ens em fem responsables.

Quan vam detectar l'error, -no a través de la premsa- li recordo les dades que eren, -jo estava aquells dies de viatge-, vam procedir a rectificar-lo, i amb tota naturalitat els hi vam fer arribar la informació. No em sembla un problema major, però en tot cas, evidentment, obligació tenim de fer bé les coses, i intentarem que no torni a succeir en el futur. Però en tot cas, insisteixo, em quedo amb l'essència de la seva intervenció, que és que avui podrem augmentar les taxes, incrementarem per tant els ingressos de l'Estat, i per tant també mantindrem el diferencial que ens permetrà continuar sent un país competitiu i un país respectuós amb els dos països veïns.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Alguna altra intervenció?

Bé, acabades les intervencions, proposo l'aprovació del Projecte de llei per assentiment.

A la vista del resultat declaro aprovat el Projecte de llei.

Passem doncs al tercer punt de l'ordre del dia.

3- Examen i votació de l'esmena a la totalitat formulada pel M. I. Sr. Jaume Bartumeu Cassany, president del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, al Projecte de llei de mesures de contenció de la despesa pública en matèria de personal.

El Projecte de llei fou publicat en el Butlletí número 1/2012 del 10 de gener, i el Grup Parlamentari Socialdemòcrata ha formulat una esmena a la totalitat que ha estat publicada en el Butlletí número 7/2012 del 10 de febrer. Per defensar l'esmena formulada pel Grup Parlamentari Socialdemòcrata intervé el Sr. Gerard Barcia.

El Sr. Gerard Barcia:

Gràcies Sr. síndic.

És curiós veure com, fa vora tres anys, parlamentaris que avui estan integrats a DA van refusar participar als treballs d'estudi per la modificació de la Llei de la Funció Pública. Uns treballs que van partir d'una anàlisi profunda i detallada, i oberta a la participació dels afectats, que es portava a terme amb l'objectiu de trobar un consens que racionalitzés la despesa pública en retribucions, que optimitzés els recursos humans de l'Administració, i que millorés el servei al ciutadà i la qualitat de l'Administració.

En canvi avui prefereixen, sacrificant tots els progressos i avenços que ja fa dies que podrien estar assumits i aplicats, procedir a una retallada pura i dura, del més pur estil de qui només cerca actuacions sorolloses i les aplica esforçant-se per ignorar els problemes de soca-rel i rebutja trobar solucions adients, basades en una participació franca, oberta i lleial.

Llàstima, perquè l'estalvi que tots volem no està renyit en fer bé les coses i de manera justa i ordenada, amb definició, seguretat jurídica i de manera efectiva, eficient i definitiva.

En una paraula, sense posar pedaços lluentos que amaguin un desgast irreversible.

Els promotors de la iniciativa legislativa que no podem acceptar, xifren en 24 milions d'euros el suposat estalvi, però no el demostren. No el demostren, senyores i senyors del Govern. En tot cas es tracta d'un estalvi que, sigui de l'import que sigui, a partir del moment que s'obté sense organitzar, i tallant només allò que sobresurt, incidirà molt negativament en la reactivació econòmica, i produirà així la funció de malmetre un dels objectius indicats en l'exposició de motius del Projecte de llei proposat.

Cal pensar que els efectes col·laterals que produirà el Projecte de llei que prosperarà -sense els vots dels consellers socialdemòcrates- són greus, perquè a banda de generar incomprensió, malestar, incerteses i sentiment i, també, realitat d'injustícia, provoca la desaparició del cercle de l'economia de l'import que resultarà estalviat sense sentit, tot provocant constricció de consum per manca de recursos, i a més, per causa de la previsió d'altres possibles retallades. Tot el contrari del que s'ha d'impulsar avui en dia per reactivar l'economia: l'activació del consum. Com també minvarà els ingressos de la Caixa Andorrana de Seguretat Social com a concepte d'assegurança de malaltia i pensions.

Com dèiem en la motivació de l'esmena a la totalitat, el plantejament en el qual s'assenta el Projecte que s'esmena no es correspon amb els criteris que defensa al Grup Parlamentari Socialdemòcrata per a la reforma de la funció pública.

No volem que s'interpreti que no som conscients que cal reformar la Llei de la Funció Pública. Tot al contrari. Per això estem disposats a treballar en un projecte amb aquest objectiu; prenent com base els 33 punts d'acord pactats entre tots els participants a la Taula de la funció pública fruit de la legislatura passada. Punts que tenen per objectiu fer una administració sostenible, moderna, de qualitat i fàcilment adaptable a les necessitats de la societat.

Entenem que no n'hi ha prou en fer una reforma tan superficial com la que es proposa, car introdueix encara més desgavell i més confusió. Normalment, els salaris més alts es corresponen a més contingut, a més responsabilitat i a més dedicació; i no és suficient actuar, col·loquialment parlant, de cara a la galeria com pretén fer el Govern de DA: retallant sense més com qui criminalitza, culpabilitza i cerca responsables, corresponent a una campanya de desprestigi i d'enfrontament buscant a convertir de manera injusta, malintencionada i populista als treballadors públics en una mena de causants de la crisi.

Nosaltres entenem que això és defugir les responsabilitats polítiques. Estem fermament convençuts que abans de retallar era necessari posar ordre en l'àmbit de la funció pública. Ho vam dir i ho vam intentar impulsar durant el Govern Socialdemòcrata, per posar fi al desgavell, fruit de molts anys de governs liberals que han mal interpretat i mal aplicat la Llei actual.

El Projecte de llei que esmenem és una gran mostra de demagògia perquè es fa servir per intentar ensenyar uns deures polítics fets en el sentit de fer creure que s'estalvien diners castigant a qui genera

molta despesa, quan en realitat no és sinó una operació de maquillatge d'un cúmul de disfuncionaments que no només no es resolen, sinó que es compliquen retallant determinats salaris.

El Projecte de llei que prosperarà posa de relleu una evident manca de sentit d'estat del Govern. Tot el procés ha estat marcat per la improvisació i per una mena de simulacre de negociació amb sindicats. I ara es fa prosperar aquest text sense tenir cap projecte clar de com ha de ser l'Administració pública d'aquest país. El Govern de DA ha evitat debatre de fons sobre el model de l'Administració, i ha actuat sense línia rectora; presentant un projecte amb incoherències, i amb contradiccions entre l'exposició de motius i l'articulat. I, tot i que el Grup DA l'hagi esmenat dues vegades, el text encara mostra greus defectes.

Quant a la forma, cal dir que la memòria econòmica que acompanya el projecte està signada per delegació i per algú que ni tan sols s'identifica.

Quant al fons, per a res pot pretendre el Govern de DA fer pagar als treballadors i treballadores de la funció pública el seu propi retard i inacció en relació a la reforma del sistema fiscal que esmenta a l'exposició de motius del Projecte de llei, i que res té a veure amb el mateix.

La provisional de la qual revesteix el Projecte de llei introdueix inestabilitat i inseguretat jurídica.

Respecte al GADA, el Projecte de llei no el replanteja, com diu en la seva Exposició de Motius, sinó que simplement suprimeix les compensacions retributives.

En relació a la jubilació obligatòria, obre portes a privilegis i a arbitriats amb la introducció del que anomena pacte de prolongació.

Començava parlant de curiositat, i acabaré tornant a parlar de curiositat, perquè no me'n sé avenir: ni tan sols acabo d'entendre perquè DA ha pres com referència per retallar la retribució de 3.000 euros, obviant qualsevol altra guia relacionada amb la feina de les persones, la seva dedicació, i la seva responsabilitat.

El Govern hauria de ser conscient que aquestes retallades fetes només per tallar i accontentar superficialment, provoquen desànim al funcionariat i confusió en la societat. El funcionariat que no deixa de ser una peça clau perquè l'Administració faci front als reptes que ens esperen, alguns volguts, esperats i necessaris, però altres preocupants com aquesta obertura econòmica total i immediata tan pregonada pel Grup de DA.

Al nostre entendre, no es pot perdre de vista que l'Administració pública en general és i ha de

continuar sent el puntal de les reformes que cal afrontar.

Com tampoc es poden perdre de vista les condicions de precarietat dels treballadors de l'Administració de justícia, a qui ja sols mancaven retallades salarials sense to ni so.

Creiem que el Projecte de Llei que prosperarà no és una bona manera d'aportar cap solució a la crisi. Precisament en moments complicats com el present, pensem que s'ha de ser valents, i aprofitar per endegar reformes amb tota l'amplitud necessària per obtenir tot el resultat esperat; altrament, de cap manera es poden albirar bons resultats.

Llàstima, perquè pensem que, avui, s'està perdent una ocasió d'or, i lluny d'aportar solucions, s'estan despertant molts problemes.

El Grup Parlamentari Socialdemòcrata està disposat a treballar un Projecte de Llei que de veritat modifiqui la present Llei de la Funció Pública amb els objectius que ja hem dit, però no a donar suport al Projecte que prosperarà.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies

Pel Grup Parlamentari Demòcrata té la paraula la Sra. Sílvia Riva.

La Sra. Sílvia Riva:

Gràcies Sr. síndic.

Avui aquesta Cambra debat l'esmena a la totalitat presentada pel Grup Parlamentari Socialdemòcrata al Projecte de Llei de mesures de contenció de la despesa pública en matèria de personal.

Acabem d'escoltar com aquesta esmena es justifica des d'un discurs recurrent, impregnat de tòpics i estereotips que tan mal fan a qui els encunya i que tan poc ens sorprenen ni convencen.

La manca de col·laboració, l'estalvi no real, la construcció del consum, la davallada d'ingressos de la CASS, culpabilitzar el funcionari, el maquillatge, la inestabilitat... en fi, un discurs massa fàcil per la crua realitat en la que estem immersos.

Els mesos que portem de legislatura han estat suficients per copsar de forma més aprofundida la gravetat de la situació amb la que el Govern s'ha d'afrontar. Una gravetat molt més severa que aquella que s'intuïa en campanya electoral i que ha portat al Govern, en un acte de sincera responsabilitat a endegar un dur camí que ens ha de portar al sanejament de les finances públiques, a l'assoliment de l'equilibri pressupostari, en definitiva, a fer

possible la millora de la solvència d'Andorra en el context internacional del que tant depenem.

És molt important no deixar creure que aquesta mesura és la mesura, i que va dirigida contra algun col·lectiu, ni molt menys.

La mesura que avui és objecte d'una esmena a la totalitat, n'és una de les necessàries. I és necessària en igual mesura que les altres. L'execució acurada del pressupost, posarà de manifest en aquest primer exercici com es concreta la revisió de totes les partides i, com no pot ser altrament les del capítol I.

Hagués pogut agrair la responsabilitat del grup de l'oposició en no fer demagògia i ser coherents al tomb d'una qüestió tan important com la contenció de la despesa. En alguna ocasió he sentit esmentar per part dels consellers socialdemòcrates en aquesta Cambra que "les mesures responsables i de contenció ja van ser endegades pel govern socialdemòcrata". Doncs ara bé, lamento que el fet d'haver passat de la majoria a l'oposició faci oscil·lar tant el concepte de contenció fins al punt de promoure aquest debat.

La presentació d'aquesta esmena pot ser entesa com una fórmula per allargar la posada en marxa de la mesura i, en conseqüència col·labora directament a assolir un menor estalvi, permeti'm llavors dubtar que en aquest discurs sobre una pretesa i tímida contenció fos sincer.

En contrapartida, penso que els ciutadans esperen propostes, accions, iniciatives que neixin perquè no, d'una oposició constructiva que va més enllà d'una esmena a la totalitat. I, malauradament aquesta tasca no s'ha vist reflectida ja que via esmena a l'articulat no consta cap aportació per part del Grup Parlamentari Socialdemòcrata i, no dubtin que qualsevol millora hagués estat molt ben vinguda. La remissió als constants 33 punts de les taules crec que no pot ser eterna.

No podem girar la mirada al que llegim i veiem diàriament als mitjans de comunicació i el constant degoteig de pèrdua de llocs de treball i és que en el clima de profunda crisi econòmica en el que avui dia disposar d'un lloc de treball és tenir un tresor, i l'Administració en tant que patró, ha de procurar tot el possible per atendre puntualment a les seves obligacions, entre les quals les de pagaments de salaris i altres retribucions.

Quan es fa aquest símil sobre el patró i l'Administració en cap cas es vol fonamentar la recurrent rèplica cap el neoliberalisme.

Al igual que en tota altra empresa les finances de la qual no estiguin sanejades, pagar al final de cada mes pot esdevenir una difícil càrrega.

S'ha de treballar dur per retornar aquest acte el caire de normalitat que li és natural i però, això no serà possible sense l'esforç d'ambdues parts.

És per aquest motiu que la vocació de contenció que impregna aquesta Llei ha de precedir al debat vertader sobre la reformulació de la funció pública i aquesta serà una feina conjunta entre tots els agents implicats, i el diàleg i la predisposició han de ser la base fonamental, només així serem capaços d'assolir una organització més dinàmica, una funció pública transversal sempre mantenint el reconeixement professional, la vocació de servei públic però des d'un enfocament sostenible, ningú pot permetre's el que no pot pagar.

Tant des del Govern com des del Grup Parlamentari Demòcrata sempre s'ha parlat amb claredat de la difícil situació econòmica sense, però, perdre la il·lusió i la ferma creença que al final d'aquests anys de treball el balanç que s'haurà fet serà molt positiu per Andorra. I serà just jutjar la feina un cop feta, i més important encara des d'una visió de conjunt i mai des d'un prisma d'una mesura concreta, i em sembla molt important recordar que el Projecte de llei que el Grup Socialdemòcrata ha esmenat en la seva totalitat només és part de les mesures que el Govern ha adoptat respecte als llocs de feina que reben el seu salari a càrrec del pressupost de l'Estat, ja que en altres casos els de la renda baixa que van fins a 2.000 euros els actualitzen un 2 % i les rendes entre 2.000 i 3.000 euros les manté.

Les xifres contingudes en la memòria que acompanya aquest Projecte de llei i que situen l'estalvi prop dels 8 milions d'euros anuals, i que el Sr. ministre de ben segur ens traslladarà amb més detall, ens permet fer un petit càlcul a títol d'exemple. Aquest efecte anual de la mesura suposa casi una quarta part de l'import que la Cambra va votar, aquesta Cambra, en el darrer crèdit extraordinari per sufragar les despeses de la CASS. Aquesta dada ajuda a explicar com unint esforços, aquest concretament, que ja des d'ara s'agraeix a totes les persones implicades i que no són menys que altres persones que pateixen aquestes mesures en el sector privat, juntament amb reformes com la de la Caixa Andorrana de Seguretat Social, l'assoliment de l'obertura econòmica, la signatura de convenis de no doble imposició i el desplegament del marc fiscal faran que assolim donant a Andorra l'impuls necessari per sortir d'aquesta crisi.

És pels motius que han estat exposats que el Grup Parlamentari Demòcrata no deixarà que prosperi l'esmena a la totalitat presentada al Projecte de llei de mesures de contenció de la despesa pública en matèria de personal presentada pel Grup Parlamentari Socialdemòcrata.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sra. consellera.

Alguna intervenció per part del Govern?

Sr. Jordi Cinca.

El Sr. Jordi Cinca:

Gràcies Sr. síndic,

Sres. i Srs. consellers afrontem avui un d'aquells debats que un preferiria no haver de fer mai, un debat que, com altres que s'hauran d'afrontar els propers mesos, ens l'hauríem pogut estalviar si quan estàvem a temps de fer-ho, s'haguessin anticipat els problemes. A ningú li agrada parlar de retallades i menys de retallades de salaris. El fàcil és pagar més, gastar més i no afrontar les situacions difícils, però quan la situació és la que és i l'evolució de l'Estat ha estat la que tots hem viscut aquests darrers anys cal respondre amb responsabilitat i adoptar les mesures que altres no han volgut prendre.

La manca de previsió, el no haver gestionat i planificat amb l'ull posat a 10 anys vista i també, cal dir-ho, la constant davallada de l'economia i la constant crisi dels darrers anys, ens han abocat a gestionar una situació molt complexa, una situació que Andorra no ha viscut en els seus darrers cinquanta anys. Una situació que s'ha d'afrontar de cara, sense dilacions, que vol mà ferma, una situació que no s'arreglarà des dels discursos sinó que exigeix acció. Tot amb l'objectiu d'aturar la davallada que els hi comentava i evitar un escenari pitjor del que ja tenim. I no en dubtin, si no fem res l'escenari pot ser pitjor, i això no és fer por, això és senzillament fer una anàlisi realista del que està passant a Andorra i arreu.

I cal fer-ho amb serenor, Sr. Barcia, fugint de la crispació, de l'enfrontament sistemàtic, de les acusacions, dels menys teniments i de les faltes de respecte, i per sobre de tot fugint de l'explotació demagògica i populista dels que únicament busquen el rèdit polític i obliden el tan apel·lat interès general.

Cal fer-ho amb total transparència, explicant la realitat de la situació, contextualitzant les mesures dins la conjuntura econòmica actual i global, quantificant el que s'espera de les mesures que es proposen.

Per això avui, potser més que mai, no només em vull adreçar a vostres molt il·lustres senyories, em vull també adreçar a tots aquells ciutadans i ciutadanes que ens estan mirant a través de la televisió andorrana, ho vull fer adreçant-me a tots aquells

empresaris i treballadors que pateixen el rigor de la crisi, i ho vull fer molt especialment adreçant-me als treballadors públics que es veuen a l'ull de l'huracà d'un debat que estan farts de ser valorats des d'estereotips i que en general són sabedors que per sostenir la sostenibilitat de l'Administració pública i els seus llocs de treball, cal prendre mesures i mesures valentes.

Aquest Govern no ha demonitzat mai -ni ho farà- els treballadors públics ni ha emprès cap cacera de bruixes a l'Administració, no tothom pot dir el mateix. El que amb aquesta Llei els demanem és l'esforç per contribuir a pal·liar la greu situació de les finances públiques.

Senyores i senyors consellers, tots ho sabem, la solució de l'actual crisi estructural no la trobarem només en una mesura, però totes i cada una d'elles hi ajudaran i són necessàries.

Per gestionar l'actual situació, el Govern ha centrat els seus esforços en tres fronts: la reducció de la despesa, l'increment dels ingressos i l'obertura de nous sectors econòmics.

No hem de perdre de vista que les mesures de contenció de la despesa pública -mesures en les quals s'emmarca l'actual Projecte de llei-, no estem parlant de la reforma de la Llei de la Funció Pública-, formen part d'un full de ruta molt més ampli: aquest Govern treballa per reduir la despesa, és cert, però també per posar en marxa un marc tributari homologable i competitiu que ens permeti diversificar els ingressos de l'Administració i afavorir la internacionalització de la nostra economia.

El moment històric que vivim no el marcarà la reducció dels salaris del sector públic, sinó la posada en marxa d'un nou model fiscal, la signatura de convenis de doble imposició i l'obertura econòmica. Una obertura encaminada a captar inversió productiva i a obrir el món als empresaris i professionals andorrans.

Aquests tres eixos estan tots ells interrelacionats: sense obertura i diversificació de l'economia no tindríem un horitzó d'esperança i seria molt difícil demanar esforços a tots, als nostres ciutadans, també als treballadors públics. Però és que sense contenció de la despesa pública és poc probable que siguem vistos com un país seriós i atractiu per als potencials inversors, i pel conjunt dels empresaris, i pel teixit productiu del país. Els inversors busquen seguretat jurídica, és cert, però també seguretat econòmica i fiscal.

En aquest sentit, cal recordar que el dèficit públic és sempre un impost ajornat: el que no paguem avui, ho haurem de pagar demà. Tota la ciutadania pot comprendre perfectament que un Estat amb dèficits

anuals crònics i estabilitzats per sobre dels 50 milions d'euros difícilment pot ser un Estat atractiu i el que és, és un Estat en perill.

És imprescindible, doncs, avançar cap a l'equilibri pressupostari i dotar d'estabilitat l'estructura de les finances públiques.

I no sembla raonable buscar l'equilibri pressupostari sense aturar-nos en el capítol I del pressupost general. Si analitzem la liquidació pressupostària de l'any 2010 veurem que el capítol de despeses de personal va ser el més important, i va representar un 26% del total liquidat -un 33,5% si ens referim només a les despeses corrents. Però encara diré més, si a aquest capítol hi sumem la part destinada a pagar nòmines, de les transferències corrents fetes als diferents organismes dependents del pressupost de l'Estat, aquestes despeses podien arribar a representar més del 39% del total liquidat i més del 51% del total de les despeses corrents.

Per tant, si bé no es pot buscar l'equilibri només ajustant les despeses de personal, sense aquest ajust no hi arribarem mai.

Es pot discutir si aquestes són les millors mesures, o si se n'han pogut fer d'altres, o si la metodologia emprada és la millor, si els percentatges són els adients si els talls per determinar les persones afectades són els millors o en caldrien uns altres. Però a criteri del Govern, el que no es pot discutir, el que és inqüestionable és que quan el conjunt de la població està patint les conseqüències de la crisi, quan de manera gairebé ja freqüent les empreses privades estan ajustant salaris i prestacions per tal de no tenir que tancar, quan malgrat tot cada dia es perden llocs de treball; quan cada dia hi ha més gent i més famílies que necessiten ajudes públiques; quan passa tot això Sres. i Srs. consellers, l'Administració pública també s'ha d'ajustar com ho fa el conjunt de la població, perquè és just que sigui així, perquè l'Administració pública en el seu conjunt és el sector, el segon sector més ben pagat de l'economia andorrana i, en alguns aspectes, és qui disposa de millors prestacions complementàries, i perquè de fet, l'Administració té una situació financera pitjor a la de moltes empreses que es veuen obligades a prendre mesures molt dures per poder subsistir.

S'esgrimeix que s'ha optat per la via fàcil, que tota la càrrega de la crisi es fa recaure en els funcionaris. No és cert. Ja ho hem dit fa un moment, la crisi ja fa dies que recau sobre els empresaris, sobre els autònoms, sobre els seus treballadors, sobre les seves famílies. I no és cert, perquè el Govern ha pres altres mesures al mateix moment que proposà aquests ajustos: hem aplicat mesures d'ajust pressupostari en altres capítols, s'han renegociat lloguers i contractes amb

proveïdors, s'ha accelerat l'entrada en aplicació dels impostos de societats i activitats econòmiques, s'han aprovat mesures de reducció de la despesa sanitària sense esperar la reforma de la Llei de la CASS i fins i tot, s'han reduït algunes tarifes dels prestadors de serveis cosa que no s'havia fet mai.

Aquests són alguns exemples, en tot cas, el que sí que és cert, és que no s'ha volgut esperar a tenir preparades totes les mesures i iniciatives legislatives per posar-les en pràctica simultàniament.

Fer-ho hauria estat una irresponsabilitat. Hauríem perdut tot un potencial d'estalvi que no ens podem permetre perdre, o el que és el mateix, hauríem incrementat encara més el dèficit i la llosa del deute sense cap justificació.

Altres crítiques a aquest projecte es basen en el fet de considerar que l'estalvi aconseguit és molt baix i per tant, no paga la pena. Miri'n, abans d'entrar en el detall de les mesures em permetran una llicència: mirin a mi 8 milions d'euros em semblen una barbaritat, em semblen molts diners. Potser aquí rau part del problema que té aquest país: a voltes sembla que tots plegats hem perdut el respecte als diners i al que costa guanyar-los.

Efectivament 8 milions no són suficients, però la solució vindrà d'aplicar la idea que ens calen moltes mesures de diferent natura: mesures d'impacte mitjà i mesures assumibles.

Centrant-nos en els aspectes més destacats del projecte de llei, el primer que voldria comentar és l'abast a les persones a què afectarà aquesta llei si vostres molt il·lustres senyories acaben aprovant-la. Ja vaig tenir ocasió de comentar-ho en el transcurs del debat del pressupost i ho reitero, la pròpia motivació d'aquest projecte de llei -situació econòmica del país i la situació de les finances públiques- ens referma en el convenciment que les mesures han d'afectar al conjunt dels treballadors públics, entenent el concepte d'una manera àmplia i per tant, referint-nos a l'Administració general, entitats parapúbliques i de dret públic, societats públiques i organismes autònoms. No s'ha volgut, per tant, fer el tall en base a l'estatut de cada un dels treballadors o al tipus de relació laboral.

El projecte contempla tres mesures amb un abast econòmic significatiu.

El primer la reducció dels salaris de més de tres mil euros. Una reducció que és del 5% en la banda baixa de la forquilla i que arriba de manera progressiva fins a un 10% en el cas dels salaris de més de sis mil euros. El més destacable és el fet de fixar una quantitat a partir de la qual s'ha d'efectuar o s'ha d'afectar la mesura o dit d'una altra manera, que no es redueixin els salaris inferiors a tres mil euros. El

Govern amb aquesta mesura deixa clara la seva voluntat d'afectar els salaris més alts i que poden suportar millor l'esforç. Globalment aquesta mesura representarà un estalvi en un any sencer d'aplicació d'aproximadament 3.200.000 €.

Una segona mesura està en relació als triennis d'antiguitat. Un concepte que tal i com està concebut acaba tenint un efecte inflacionista molt important en la despesa de personal. El que es proposa es la supressió d'un trienni a tots els empleats. Una mesura que respecta la part de triennis meritats fins a l'entrada en vigor de la llei i que, per tant, requerirà que passi un cicle sencer per retrobar l'estalvi en tota la seva dimensió. En tot cas l'estalvi en els primers tres anys és de més 3.600.000. I el més important, l'estalvi es va reproduint cada cicle de tres anys i és de més de 13 milions per cicle complet.

I encara una tercera mesura que afecta les remuneracions variables. En aquest cas, la disparitat de la casuística ens ha portat a aplicar mesures diferenciades.

Tenim el cas de l'Administració general on el model no s'ha consolidat i no ha estat acceptat mai, i ni tant sols les diferents variacions que s'han fet via reglamentària ho han aconseguit, al contrari, encara han anat creant més disfuncions i més insatisfacció. En aquest cas s'ha suprimit a l'espera de definir un nou model que permeti avaluar el rendiment i la capacitat dels empleats de l'Administració pública. Un tema que s'enfrontarà Sr. Barcia en el transcurs de la discussió i l'elaboració de la Llei de la Funció Pública, una llei àmpliament explicada i anunciada en aquesta Cambra, malgrat vostè l'ha negada avui i que naturalment es farà des del consens i el diàleg amb els treballadors públics.

Per contra hi ha altres casos -i torno així a les remuneracions variables- on el model sí que està consolidat i ben integrat en la política remunerativa i de definició d'objectius. En aquests casos el que s'ha fet, és adaptar les quantitats destinades a aquests conceptes a la realitat econòmica que vivim i, per tant s'han rebaixat substancialment. En aquesta mesura l'estalvi previst és d'uns 3.800.000 €.

Per acabar aquesta intervenció, em voldria referir a un argument recurrent dels detractors d'aquest projecte i del fet que Govern actuï de manera responsable davant d'una situació insostenible.

El Sr. Barcia en feia referència en la seva... en el seu discurs: "s'està fomentant l'enfrontament entre treballadors públics i la resta", "s'està criminalitzant els funcionaris" i un llarg etcètera d'afirmacions en el mateix sentit. Però el que cal preguntar-se més enllà d'això que no té cap mena de fonament, és: De què

ens servirà amagar el cap sota l'ala? Quina por ens ha de fer explicar la situació real de les finances públiques? O explicar l'evolució que aquestes seguiran si no s'actua amb fermesa.

En una de les assemblees que arrel d'aquest projecte de llei va convocar la plataforma sindical que aglutina els treballadors públics, a la taula presidencial hi havia un rètol on es llegia la frase: "víctimes de la mala gestió política", potser sí. Tot i que no es pot generalitzar ni pel que fa a les víctimes, ni pel que fa als polítics, pot ser sí. Però... és que no fer res, suposarà una millor gestió política? És que no fer res resoldrà el que no s'hagi pogut fer bé fins ara?

Mirin, no trobaran cap declaració, cap, insisteixo d'un membre del Govern culpabilitzant de la situació de les finances públiques als treballadors públics.

És clar que si en els 12 anys, des de l'aprovació de la Llei de la Funció pública i en què s'hauria d'haver anat desplegant la mateixa i no s'ha fet, ha estat per voluntat política d'algú; és clar també, que si s'han generat disfuncions entre aquesta mateixa Llei de la Funció Pública i les aprovades posteriorment per regular alguns cossos especials, és perquè hi ha decisions polítiques que ho avalaven; que si la política remunerativa no ha seguit una pauta lògica és perquè algú ho ha aprovat; que si mai no s'ha dotat el fons per complementar la jubilació ha estat perquè cap, cap govern no ho ha fomentat; i així podria anar continuant. I res de tot això, es imputable als treballadors públics.

El Sr. síndic general:

Sr. Jordi Cinca, hauria d'anar acabant si us plau...

El Sr. Jordi Cinca:

Gràcies Sr. síndic, acabo.

Però hi ha una cosa indiscutible, arribats a aquest punt o reaccionem o el problema no seran les retallades.

El Grup Socialdemòcrata presenta una esmena a la totalitat a aquest projecte de llei, però no ens proposa cap alternativa. O és que no comparteixen la voluntat de reducció del dèficit públic? O és que no es comparteix la voluntat d'eixugar el deute que està ofegant l'Estat, o és que no s'està d'acord en avançar cap a l'equilibri pressupostari? Se'ns pot dir que la solució està en augmentar els ingressos, ja ho sabem, ho assumim i així ho vam reiteradament defensar en el pressupost, per això hem continuat construint el nou marc tributari que ja va començar la legislatura passada i per això hem anunciat la introducció de l'IRPF durant aquesta legislatura, una mesura, per cert, que cap govern -tampoc l'anterior-

va posar damunt la taula quan ho podia fer. I sobretot estem treballant per obrir i diversificar l'economia, per créixer més en qualitat que en quantitat, per ajudar a la creació de riquesa i de llocs de treball. Això és el que contribuirà a augmentar els ingressos públics i això, és el que permetrà equilibrar els comptes de l'Estat.

I els puc assegurar que si volem transformar el model econòmic d'aquest país, si volem mantenir uns serveis públics de qualitat, si volem ser un país competitiu necessitem una administració, amb els seus treballadors al front, que sigui la veritable impulsora del canvi, una administració àgil, eficient amb persones motivades i preparades; no amb persones desmotivades com amb les que ens vam trobar el mes de maig de l'any passat en arribar a l'edifici de Govern. I això no s'aconsegueix amb proteccionisme irracional, tractant els treballadors públics com un número del cens electoral, això s'aconsegueix tractant-los i exigint-los com a professionals, fent-los participar dels projectes estratègics, compartint la informació, fomentant el treball transversal, afavorint l'autonomia en la presa de decisions i recolzant-los quan hi ha errors.

S'ha acabat el temps de gestionar la funció pública des del color polític i de la generositat dels complements. No és bo, no ens ho podem permetre i, n'estic convençut, els treballadors públics no ho volen.

Moltes gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. ministre.

Bé, obrim un segon torn d'intervencions...

Per part del Grup Socialdemòcrata, Sr. Gerard Barcia

El Sr. Gerard Barcia:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Miri Sr. ministre, vostè després del seu llarg, llarguíssim parlament, l'única cosa que ha fet és convèncer-nos una mica més del que ja sabíem, que les seves polítiques només són polítiques de contraposició, és a dir, vostès volen afrontar i acaben afrontant una part de la població amb l'altra part, criminalitzen els funcionaris, els fan sentir que tots els mals de l'Estat són seus per demostrar a una altra part de la societat, a la part que a vostès els convé - als seus: als dels poders fàctics, als dels *lobbies*- que vostès són actius.

Després ens parla de rèdit polític, miri, més rèdit polític del que vostè acaba de fer fa un moment aquí,

és impossible, heu buscat una rendibilitat política total.

En quant a si nosaltres tenim model... sí, nosaltres l'hem dit reiterades vegades el nostre model. Nosaltres volem la reforma de la funció pública, no volem un pedaç com el quin fan vostès que no té -com li he dit adés- ni to, ni so. Aquesta no és la nostra manera, i en definitiva vostès estan demostrant amb aquesta reforma de la funció pública, amb la de Caixa Andorrana de Seguretat Social i amb altres que vostès volen un estat a on les persones siguin un número realment un número i amb què en definitiva, el seu model d'estat és un model en què el que no siguin pessetes siguin punyetes. A nosaltres no ens hi busqui, aquest no és el nostre model d'estat.

El Sr. síndic general:

Per part del Grup Parlamentari Demòcrata...

No hi ha intervenció.

Per part de Govern...

Sr. Jordi Cinca.

El Sr. Jordi Cinca:

No vull insistir amb els que ja acabo de comentar, tot i que em vindrien ganes de repetir el discurs, perquè està clar que el Sr. Barcia no m'ha entès gens i en tot cas potser repetint-lo podria fer-me entendre. Que no cal que això s'hagi de confondre amb que l'hagi de compartir, però he dit el que he dit i per tant, em sembla que no se m'ha de fer dir el que no he dit.

Aquesta no és la reforma de la funció pública, la reforma de la funció pública l'afrontarem els propers mesos, i l'afrontarem de veritat, no des de postulats genèrics no quantificats i que al final queden molt bé sobre el paper, però són de difícil aplicació. L'afrontarem de veritat des de la negociació amb els treballadors públics i explicant la veritat també a aquets treballadors públics i quantificant cadascuna de les seves reivindicacions i veient si l'estat les pot o no assumir i veient què és el que aporten a la millora del servei que ha de donar l'Administració pública, perquè al final aquest ha de ser l'objectiu, tenir una Administració pública competitiva, realment impulsora de l'activitat econòmica d'aquest país i una Administració pública al nivell dels països més moderns i més avançats, la resta, la resta... no ens aportarà res.

Miri, ha insistit una vegada més en el fet que volem l'enfrontament. L'enfrontament el que es fa, o el que genera és des d'aquesta insistència en què mentre el conjunt de l'economia andorrana, mentre el conjunt

de l'economia europea, mentre el conjunt de l'economia mundial està patint el que està patint i s'estan prenent les mesures que s'estan prenent a tot arreu, començant pel propi país, es pretengui que hi ha un sector de la població que n'ha de quedar al marge, això és fomentar la diferencia, això és fomentar i posar de relleu a la resta de la població de què hi ha dos ciutadans de vàlua diferent o que han de rebre l'impacte de la crisi de manera diferent.

El que estem fent nosaltres és posar una realitat al damunt de la taula i demanar a tothom: treballadors públics, treballadors privats, empresaris... tothom, que hi contribueixi en la mesura de la seva possibilitat. I això és el que traslladaré a aquest projecte de Llei que discrimina entre els que més poden dins de l'Administració i els que menys poden. És veritat, és millorable, és veritat, acaba pagant potser les conseqüències d'aquesta crisi gent que per la seva vàlua s'ha guanyat un salari alt i aporta molt a l'Administració, però en aquest moment que tenim un problema econòmic, aquesta gent pot aportar una mica més, pot sacrificar-se una mica més. I no en tingui cap dubte, gràcies a treballar des de la confiança amb aquesta gent, que són -com molt bé ha dit vostè en la seva primera intervenció- la gent amb més vàlua de l'Administració, amb més responsabilitat, com que són la gent amb més vàlua i més responsabilitat, són els primers que s'han posat a treballar en favor que l'Administració se'n pugui sortir. I els primers que han acceptat que sent quin més cobra a l'Administració, també és qui pot contribuir a aquest petit sacrifici que se'ls demana. Perquè saben que fent això, no només estan salvant l'Administració i el seu lloc de treball, sinó que estan salvant el de molta gent que també treballa a l'Administració i no té la sort de cobrar el que ells cobren. Aquesta és la realitat, i aquesta és la realitat que traspua aquest Projecte de Llei.

Pretendre que això és enfrontar la població és una visió partidista i poc realista de la veritat que està patint aquest país. I n'estem convençuts i no defugirem la nostra responsabilitat, no es pot transformar aquest país des de no fer cap reforma, no es pot. No es pot transformar aquest país sense canviar la Llei de la Funció Pública. No es pot transformar aquest país sense canviar la Llei de la seguretat social. No es pot transformar aquest país sense obertura econòmica: Pretendre que sense fer cap reforma tindrem un país millor d'aquí uns anys, que podrem subsistir a la competitivitat que hi ha al món és no tenir una visió real del que està passant i com que n'estem convençuts malgrat se'ns pretengui dir el que no hem dit, continuarem en aquesta línia.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Alguna altra intervenció?

Sr. Barcia.

El Sr. Gerard Barcia:

Gràcies Sr. síndic.

Miri Sr. ministre, vostè em diu que no he entès el seu parlament... Sí, sí, tranquil·litzi's, l'he entès jo i l'hem entès els companys dels Grup Parlamentari Socialdemòcrata, altra cosa és que el seu parlament no sigui el nostre.

El seu model d'estat Sr. Cinca, no és el nostre. Vostès volen un model d'estat en què prevalguin altres coses que nosaltres... nosaltres volem un model d'estat a on les persones, on les ciutadanes i els ciutadans siguin l'eix. No ens podem posar d'acord perquè no és el vostre.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Alguna altra intervenció?

Bé, si no hi ha més intervencions, procedirem a la votació de l'esmena a la totalitat.

Els recordo que la votació serà electrònica.

Obrim, doncs ara mateix un breu termini de temps per a què es pugui efectuar aquesta votació.

Sr. secretari, si us plau...

El Sr. Carles Enseñat:

Sis vots a favor i vint-i-un en contra.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Bé, a la vista del resultat de la votació, queda desestimada l'esmena.

Havent-se presentat esmenes a l'articulat, el Projecte de llei seguirà ara el seu tràmit en la Comissió Legislativa d'Interior.

Permetin-me abans d'aixecar la sessió, felicitar i també donar la benvinguda en aquest hemicicle al Sr. Josep Hinojosa, nou secretari general que avui ja amb tanta dignitat ha desenvolupat aquesta alta tasca. Benvingut.

S'aixeca la sessió.

(Són les 17.02h)

Diari de Sessions del Consell General

Dipòsit legal: And. 275/94
ISSN 1024-9052

Preu de l'exemplar: 1,20 €
Subscripcions: Tel. 877877